

XXX. PHẨM PHẬT QUỐC

01

Bấy giờ, Thiện Hiện suy nghĩ: Thế nào gọi là đạo của Đại Bồ-tát, các Đại Bồ-tát an trụ trong đạo ấy, mặc áo giáp công đức làm lợi ích an vui cho tất cả hữu tình mau chóng được trí nhất thiết trí.

Phật biết tâm niệm ấy, bảo Thiện Hiện:

- Thiện Hiện nên biết! Bồ thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nói rộng cho đến trí nhất thiết tướng và vô lượng vô biên các Phật pháp khác đều là đạo của Đại Bồ-tát. Lại nữa, này Thiện Hiện! Nói chung tất cả pháp đều là đạo của Đại Bồ-tát.

Lại nữa, này Thiện Hiện! Ý ông thế nào? Không có chút pháp nhỏ nào mà các Đại Bồ-tát đều không học. Các Đại Bồ-tát nào không học các pháp ấy thì có thể chứng được trí nhất thiết trí không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Không chứng được.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Nhất định không có chút pháp nhỏ nào mà các Đại Bồ-tát đều không học cả. Đại Bồ-tát nào không học các pháp ấy thì nhất định không thể chứng được trí nhất thiết trí.

Vì sao? Vì nếu Đại Bồ-tát đối với tất cả pháp không thể biết hết thì không thành Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác được.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu tất cả pháp tự tánh đều Không thì chúng Đại Bồ-tát làm sao học tất cả pháp? Làm sao Thế Tôn đối với pháp không hý luận mà phát sanh hý luận? Nghĩa là có pháp này, pháp kia, do đây, vì đây. Pháp này là thế gian, pháp này là xuất thế gian; pháp này là hữu lậu, pháp này là vô lậu; pháp này là hữu vi, pháp này là vô vi; đây là pháp phàm phu, đây là pháp Dự lưu. Nói rộng cho đến đây là pháp Bồ-tát, đây là pháp chư Phật.

Phật dạy:

- Này Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Các pháp sở hữu tự tánh đều Không. Nếu tất cả pháp tự tánh chẳng Không thì các Đại Bồ-tát làm sao chứng đắc trí nhất thiết trí, vì tất cả pháp tự tánh đều Không. Vì vậy, Đại Bồ-tát nhất định chứng đắc trí nhất thiết trí. Cũng như ông đã nói: Nếu tất cả pháp tự tánh đều Không thì chúng Đại Bồ-

tát làm sao học tất cả pháp, nói rộng cho đến đây là pháp Bồ-tát, pháp chư Phật.

Thiện Hiện nên biết! Các hữu tình nào biết tất cả pháp tự tánh đều không thì các Đại Bồ-tát không cần học tất cả pháp, cũng không cần chứng trí nhất thiết trí và vì các hữu tình mà giảng thuyết, khai thị làm gì. Bởi vì các hữu tình không biết các pháp tự tánh đều Không, nên Đại Bồ-tát nhất định phải học tất cả pháp và phải chứng được trí nhất thiết trí, vì các hữu tình mà giảng thuyết khai thị.

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát khi mới tu học, đối với Bồ-tát đạo nên quán sát kỹ các pháp tự tánh đều bất khả đắc, chỉ có hư dối phân biệt tạo ra. Chúng ta quán sát các pháp tự tánh đều hoàn toàn không, không nên ở trong ấy sanh chấp thủ. Nghĩa là không nên chấp thủ sắc, cũng không nên chấp thủ thọ, tưởng, hành, thức. Nói rộng cho đến không nên chấp thủ tất cả hạnh Đại Bồ-tát, cũng không nên chấp thủ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật.

Vì sao? Vì tất cả pháp tự tánh đều Không, tánh Không chẳng nên chấp trước. Trong Không của tánh Không còn bất khả đắc, hướng là tánh Không làm sao chấp trước cái Không được.

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát khi quán sát tất cả pháp như vậy, đối với các pháp tánh, tuy không chấp trước nhưng đối với các pháp thường siêng năng tu học, chưa từng nhầm chán.

Đại Bồ-tát này an trụ trong đây, tu học quán sát tâm hành của các hữu tình sai khác. Nghĩa là quán sát tâm hành của các hữu tình này ở chỗ nào, đã quán sát rồi, như thật biết rõ tâm của chúng chỉ hành nơi hư vọng, phân biệt, chấp trước.

Bấy giờ, Bồ-tát suy nghĩ: Tâm hành này đã hành chỗ hư vọng, phân biệt, chấp trước. Ta độ chúng giải thoát, nhất định không khó. Đại Bồ-tát này nghĩ rồi an trụ vào Bát-nhã ba-la-mật-đa, dùng phương tiện thiện xảo dạy bảo giáo giới các hữu tình: “Nay các người nên xa lìa chỗ hư vọng, phân biệt, chấp trước, đạt đến chánh pháp, tu các hạnh lành.

Lại nói: “Nay các người nên hành bố thí, sẽ được tài sản đầy đủ, nhưng đừng ý lại, sanh tâm kiêu mạn, buông lung. Vì sao? Vì trong đây đều không chắc thật. Nay các người nên hành tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã ba-la-mật-đa sẽ được các thứ công đức đầy đủ, nhưng đừng ý lại, sanh tâm kiêu mạn, buông lung.

Vì sao? Vì trong đây đều không chắc thật. Nói rộng cho đến ngày nay các người nên hành quả Dự lưu cho đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề và vô lượng vô biên các Phật pháp khác, nhưng

đừng ý lại, sanh tâm kiêu mạn, buông lung. Vì sao? Vì trong đây đều không chắc thật.”

Đại Bồ-tát này khi an trụ Bát-nhã ba-la-mật-đa, dùng phương tiện thiện xảo dạy bảo giáo giới các hữu tình hành Bồ-tát đạo, tâm không còn chấp trước. Vì sao? Vì tất cả pháp tánh không nên chấp trước, hoặc mình chấp, hoặc đối tượng để chấp đều vô tự tánh. Vì tất cả pháp tự tánh đều Không.

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát khi tu hành Bồ-tát đạo, đối với tất cả pháp đều không chỗ trụ. Dem không chỗ trụ mà làm phương tiện, tuy hành bố thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, nhưng ở nơi ấy đều không chỗ trụ. Nói rộng cho đến tuy hành hạnh Đại Bồ-tát, quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật và vô lượng vô biên các Phật pháp khác, nhưng ở nơi ấy đều không chỗ trụ.

Vì sao? Vì tự tánh như thế, người hành, tướng được hành, tất cả đều Không, nên ở trong ấy đều không chỗ trụ.

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát tuy có thể chứng đắc quả Dự lưu, nói rộng cho đến Độc giác Bồ-đề, nhưng đối với nơi ấy không muốn chứng trụ. Vì sao? Vì có hai lý do, hai lý do đó là: Một là quả kia đều không tự tánh, người trụ, chỗ trụ đều bất khả đắc; hai là đối với chỗ trụ không sanh vui mừng, không cho là đủ.

Vì vậy, ở trong ấy không muốn chứng trụ. Nghĩa là chúng Đại Bồ-tát thường suy nghĩ: Ta nhất định phải chứng đắc quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề, không thể không được, nhưng ở trong ấy không nên chứng trụ. Vì sao? Vì ta từ lúc mới phát tâm quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề đến nay, trong thời gian ấy không có lúc nào sanh ý tưởng khác, chỉ một lòng cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, nhưng ta nhất định sẽ chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, không thể nửa chừng an trụ trong các quả.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này từ lúc mới phát tâm cho đến khi nhập vào Chánh tánh ly sanh của Bồ-tát không có ý tưởng nào khác, chỉ cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này từ khi nhập sơ địa cho đến thập địa không ý tưởng nào khác, chỉ cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này chuyên tâm cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, không có lúc nào sanh tâm tán loạn. Nếu có sanh khởi ác nghiệp nơi thân, khẩu, ý đều cùng tương ưng với tâm Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Đại Bồ-tát này trụ tâm Bồ-đề, phát sanh Bồ-đề đạo, không bị các việc khác làm rối loạn nơi tâm.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu tất cả pháp hoàn toàn không sanh thì làm sao chúng Đại Bồ-tát phát sanh Bồ-đề đạo?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Tất cả pháp đều không sanh, ở đây tại sao còn hỏi về sự không tạo tác và sự không hưởng đến, nên biết tất cả pháp đều không sanh.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Có phải chư Phật xuất hiện ra đời, hoặc không xuất hiện ra đời thì pháp tánh, pháp giới các pháp vẫn thường trụ không?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Nhưng các hữu tình không hiểu rõ được pháp tánh các pháp là thường trụ, nên luân hồi sanh tử, chịu các khổ não. Các Đại Bồ-tát vì làm lợi ích cho hữu tình nên phát sanh Bồ-đề đạo. Nhờ Bồ-đề đạo làm cho hữu tình giải thoát hoàn toàn các khổ sanh tử, chứng được Niết-bàn thanh tịnh an vui.

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Các Đại Bồ-tát nhờ dùng đạo phát sanh để được Bồ-đề phải không?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Không phải.

- Bạch Thế Tôn! Nhờ dùng đạo không phát sanh để được Bồ-đề phải không?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Không phải.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nhờ dùng đạo sanh không sanh để được Bồ-đề?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Không phải.

- Bạch Thế Tôn! Nhờ dùng đạo chẳng phải sanh chẳng phải không sanh để được Bồ-đề phải không?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Không phải.

Cụ Thọ Thiện Hiện lại bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu như vậy thì Đại Bồ-tát làm thế nào để chúng được Bồ-đề?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Bồ-đề không do đạo hay chẳng phải đạo mà đắc. Vì sao? Vì Bồ-đề tức là đạo, đạo tức là Bồ-đề. Vì vậy, không do đạo hay chẳng phải đạo mà đắc.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu Bồ-đề tức là đạo, đạo tức là Bồ-đề thì Đại Bồ-tát đã đạt được Bồ-đề đạo, không thể không đạt được. Nếu vậy, lý do nào Thế Tôn lại vì các Bồ-tát nói mười lực Như Lai, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp và vô lượng vô biên các Phật pháp khác, làm cho họ tu chúng?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Ý ông thế nào? Ông có nói là Phật đạt Bồ-đề không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Không có. Vì sao? Vì Phật tức là Bồ-đề, Bồ-đề tức là Phật, nên không nói là Phật đạt Bồ-đề.

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Đúng vậy! Đúng vậy! Nhưng ông đã hỏi: Đại Bồ-tát đã đạt được Bồ-đề đạo, không thể không đạt được.

Thiện Hiện nên biết! Các đại Bồ-tát tu đạo Bồ-đề chưa được viên mãn, làm sao nói đạt được Bồ-đề?

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát nào đã viên mãn bố thí, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lực, Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nói rộng cho đến trí nhất thiết tướng và vô lượng vô biên các Phật pháp khác. Từ đây không gián đoạn, dùng định Kim cang dụ trong một sát-na tương ưng với Bát-nhã, đoạn trừ vĩnh viễn tất cả sự tương tục tập khí của hai tướng thô trọng là phiền não chướng và sở tri chướng, chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề cho đến Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, đối với tất cả pháp được đại tự tại.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát nghiêm tịnh cõi Phật là như thế nào?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Các Đại Bồ-tát từ lúc mới phát tâm cho đến khi rốt ráo, thường tự thanh tịnh ba nghiệp thô trọng thân, ngữ, ý;

cũng làm cho người khác thanh tịnh ba nghiệp thô trọng thân, ngữ, ý mới có thể nghiêm tịnh cõi Phật đang ở.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát thường tự thanh tịnh ba nghiệp thô trọng thân, ngữ, ý là như thế nào?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Nếu sát hại sanh mạng, lấy của không cho, làm việc tà hạnh, ba việc bất thiện này gọi là thân nghiệp thô trọng của Bồ-tát. Hoặc nói lời dối trá, lời chia rẽ, lời thô tục, lời tạp uế, bốn điều bất thiện này gọi là ngữ nghiệp thô trọng của Bồ-tát. Hoặc tham dục, sân giận, tà kiến, ba điều bất thiện này gọi là ý nghiệp thô trọng của Bồ-tát.

Lại nữa, nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào còn xan tham, phá giới, sân giận, giải đãi, tán loạn, ác tuệ, cũng gọi là thô trọng.

Lại nữa, nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào mà giới uẩn, định uẩn, tuệ uẩn, giải thoát uẩn, giải thoát trí kiến uẩn đều không được thanh tịnh cũng gọi là thô trọng.

Lại nữa, nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào xa lìa bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo. Nói rộng cho đến xa lìa tất cả hạnh Đại Bồ-tát, quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật cũng gọi là thô trọng.

Lại nữa, nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tham đắm quả Dự lưu cho đến Độc giác Bồ-đề cũng gọi là thô trọng.

Lại nữa, nay Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào tướng sắc uẩn cho đến thức uẩn cũng gọi là thô trọng. Nói rộng cho đến tướng tất cả hạnh đại Bồ-đề và tướng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật cũng gọi là thô trọng. Tướng phàm phu, tướng Thanh văn, tướng Độc giác, tướng Bồ-tát, tướng Như Lai cũng gọi là thô trọng. Tướng địa ngục, tướng bàng sanh, tướng ngạ quỷ, tướng người, tướng trời, tướng nam, tướng nữ cũng gọi là thô trọng. Tướng cõi Dục, tướng cõi Sắc, tướng cõi Vô sắc cũng gọi là thô trọng. Tướng thiện, tướng phi thiện, tướng hữu lậu, tướng vô lậu, tướng thế gian, tướng xuất thế gian, tướng hữu vi, vô vi cũng gọi là thô trọng.

Thiện Hiện nên biết! Như vậy, vô lượng, vô biên các sự chấp trước của các pháp và các hữu tình hư vọng, phân biệt cùng chỗ phát sanh, các nghiệp thân, ngữ, ý và những loại hữu tình không có thể tánh kham chịu đều gọi là thô trọng. Các Đại Bồ-tát đối với thô trọng này đều nên xa lìa.

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, xa lìa sự thô trọng đã nói ở trên, tự mình hành bố thí Ba-la-mật-đa, cũng khuyên người khác hành bố thí Ba-la-mật-đa. Nên các hữu tình cần ăn cho ăn, cần uống cho uống, cần vật dụng cho vật dụng, tùy nơi, tùy lúc, tùy vật dùng đều bố thí cho họ. Như tự mình đã hành các pháp bố thí, khuyên người khác cũng hành như vậy. Bố thí như thế rồi, đem căn lành này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở, làm cho mau được viên mãn, lợi ích an vui cho hữu tình. Đại Bồ-tát này tự mình hành tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, cũng khuyên người khác thực hành tịnh giới cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Làm việc này rồi, đem căn lành này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở, làm cho mau được viên mãn, lợi ích an vui cho hữu tình.

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào dùng sức thần thông, hoằng nguyện chứa đầy bảy báu thượng diệu khắp tam thiên đại thiên thế giới, cúng dường Phật, Pháp, Tăng và tháp của Phật. Cúng rồi, vui mừng phát thệ nguyện rộng: “Tôi đem căn lành như thế này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở, làm cho thế giới tôi cũng được trang nghiêm bằng bảy báu, tất cả hữu tình tùy ý thọ dụng các thứ ngọc báu mà không tham đắm.”

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào dùng sức thần thông, thệ nguyện trời vô lượng âm nhạc vi diệu trong cõi trời, người cúng dường Tam bảo và tháp Phật; cúng dường rồi vui mừng phát thệ nguyện rộng lớn: “Tôi đem căn lành như thế này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở, làm cho quốc độ của tôi thường được trời các thứ âm nhạc vi diệu như thế. Hữu tình khác được nghe, thân tâm vui vẻ nhưng không tham đắm.”

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào dùng sức thần thông, thệ nguyện chứa đầy các thứ phẩm vật, hương hoa tươi đẹp ở cõi trời người khắp tam thiên đại thiên thế giới cúng dường Tam bảo và tháp Phật. Cúng dường rồi vui mừng phát nguyện rộng lớn: “Tôi đem căn lành như thế này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở và cũng làm cho cõi tôi thường có các thứ hương hoa tươi đẹp như thế, làm cho hữu tình khác thọ dụng, thân tâm vui mừng nhưng không tham đắm.”

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào dùng sức thần thông, thệ nguyện sắm sửa trăm vị thức ăn nước uống thượng hạng cúng dường chư Phật, Độc giác, Thanh văn và chúng Đại Bồ-tát. Cúng dường rồi vui mừng phát nguyện rộng lớn: “Tôi đem căn lành như thế

này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở. Khi tôi được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề sẽ độ các loài hữu tình trong nước tôi cũng đều được trăm vị thức ăn nước uống như vậy, thân tâm vui mừng nhưng không tham đắm.”

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào dùng sức thần thông, thế nguyện sắm sửa các thứ hương bột thơm đẹp, y phục mềm dịu ở cõi trời, cõi người dâng cúng chư Phật, Độc giác, Thanh văn và chúng Đại Bồ-tát, hoặc thí pháp và tháp Phật. Cúng dường rồi vui mừng phát nguyện rộng lớn: “Tôi đem căn lành như thế này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở. Khi tôi được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề sẽ độ các loài hữu tình trong nước tôi thường được y phục, hương bột như thế tùy ý thọ dụng nhưng không tham đắm.”

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào dùng sức thần thông, thế nguyện sắm sửa các món trang nghiêm, tùy ý sanh ra năm thứ dục lạc vi diệu trong cảnh giới trời, người dâng cúng dường chư Phật và tháp Phật, Độc giác, Thanh văn và chúng Đại Bồ-tát và các hữu tình. Cúng rồi vui mừng phát nguyện rộng lớn: “Tôi đem căn lành như thế này bình đẳng cho các hữu tình đều cùng hồi hướng nghiêm tịnh cõi Phật đang ở. Khi tôi được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề sẽ độ các loài hữu tình trong nước tôi tùy tâm ưa thích các cảnh sắc, thanh, hương, vị, xúc thượng diệu, vừa nghĩ liền có hiện đến, vui mừng thọ dụng nhưng không tham đắm.”

Lại nữa, này Thiện Hiện! Đại Bồ-tát nào hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đồng mãn, chánh cần phát hoằng thế nguyện, tự mình trụ pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không; cũng khuyên người khác trụ vào nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không. Nói rộng cho đến tự mình tu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cũng khuyên người khác tu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Làm việc này rồi, phát thế nguyện: “Khi tôi chứng được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề sẽ độ các loài hữu tình trong nước tôi thường không xa lìa các thứ công đức như thế.”

Như vậy, này Thiện Hiện! Các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nhờ hành hạnh nguyện này nên có thể nghiêm tịnh cõi Phật đang ở.

Thiện Hiện nên biết! Chúng Đại Bồ-tát này tùy theo thời gian hành Bồ-đề đạo được bao nhiêu, thì được viên mãn phát sanh hạnh nguyện tinh tấn tu học bấy nhiêu. Nhờ nhân duyên này nên tự mình được thành tựu tất cả thiện pháp, cũng có thể làm cho người khác tuần

tự thành tựu tất cả thiện pháp. Tự mình có thể tu được tướng hảo thù thắng để trang nghiêm thân, cũng giúp cho người khác được tuân tự tu tướng hảo thù thắng để trang nghiêm thân. Vì nhờ phước đức rộng lớn giúp đỡ hộ trì.

Thiện Hiện nên biết! Hạnh nguyện tu hành của chúng Đại Bồ-tát này được viên mãn rồi, đều làm trang nghiêm thanh tịnh cõi Phật chỗ mình đang ở. Khi Bồ-tát chứng được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, các loài hữu tình đã được giáo hóa cũng được sanh vào cõi ấy, cùng hưởng pháp lạc Đại thừa và sanh vào cõi tịnh độ.

Quyển thứ 535

HẾT